

V đ n nhà, tôi đ ng chi c xe đ p đ u hiên ng i ngh m t. Đ t nhiên, con L ài h i h b c vào nhà, nét m t nh n h ó.

Nó không h i han gì, đ th ng vào gi ng kéo m n tr ùm kín mít. Th y chuy n l , tôi h i : - Con b nh h L ài ? Không có ti ng tr l i, tôi b c đ n gi ng ng i xu ng c nh con gái :

- Con có đ u gì sao không nói cho m nghe ?

H i xong, tôi lách m n nhìn nó, con L ài ph n ng kéo m n kín l i :

- Con không sao c . Con h i m t. Con mu n n m ngh m t chút thôi.

- Con đi đ u t chi u hôm qua đ n nay? Su t đ em m s t ru t không ng đ c.

- Đi ch i v i m y nh b n, t i nó r đi Saigon.

- M bi t con không ti n. Ti n đ u con đi. Con c b h c ch ng nào m i ra ngh đ c ? Có đi ph i nói cho m bi t.

Con L ài n m im không tr l i. D áng nó co qu p trong chi c m n len ph kín. Nhà ngh èo, m i b n tu i đ u con tôi ph i b h c vì không ti n đ óng góp cho nhà tr ng nhi u th , đ ành ph i đi h c c t may m t ti m may ngoài ch Huy n. Tôi mong con gái tôi có m t ngh trong tay đ không ph i nh tôi c đ i l n đ n làm thu ê, buôn g ánh bán b ng.

Tôi đ n lòng không đ c, kéo chi c m n đ nhìn m t con. M t con L ài đ l l . Tôi nghĩ nó

Vũng Lây

Tác Giả: Nguyễn Thị Hoàng
Thứ Năm, 01 Tháng 10 Năm 2009 20:59

đang bßt. Trán nó nóng hßm, lßm tßm mß hôi. Nó đang mßt, hßi thß không bình thßng. Tôi hßt hoßng ôm chßm lßy con, dß dành :

- Con làm sao vßy hß Lài ? Có gì con nói cho mß nghe.

Đßt nhiên con Lài hßi lßi :

- Vì c con làm, nßu con hßi mß, mß trß lßi đßc không ? Mß cũng tßng nói, đßi mß cũng đã mßt vài lßn gì rßi đó.

Nghe con gái nói có vß khác thßng, tôi hoßng sß lo lßng mßt đßi u gì không n. Tôi vß vß ngßt đßu :

- Con đßu mß đßu gì ? Con không thß nói cho mß nghe ? Con đang bßt đó Lài. Hay là...

Tôi không nói hßt suy nghĩ, đßng nhß cß hßng nghßn cßng ! Lài hißu ý, nó nhìn tôi cßi gßng :

- Mß !...con đã lß rßi !...nhß mß ngày trßớc vßy...mß đßng trách con nhé.

Tôi trß mßt nhìn con Lài. Nó nói tí p :

- Mß chß mßng chßi con. Con là đßa con nông nßi khß đßi. Mß...mß à, con đi Saigon đß hút thai mß . Con có thai đã hai tháng. Con hút chß không nßo.

Đßu con gái tôi vßa nói, tôi đã đoán gßn đúng trßc khi nó thú nhßn. Tôi không gißn, trách móc

con. Tôi càng th ng con tôi nhi u h n. D ng nh đó là h u qu v n đã nh th , cũng vì
nghèo.

Cha m tôi nghèo l m. Đã nghèo r t m ng t i mà con cái l i đông. Tôi là ng i ch c c a tám
đ a em. Gia đình ì nhà quê không m t m nh đ t c m dùi. T ng ngày, cha m đ u t t m t t i
t t b t làm thuê gánh m n t sáng tinh s ng đ n n a đêm đ có c m cháo cho m i m t
mi ng ăn. Hôm nào mùa màng th t bát không ai thuê m n, c nhà nh n đói dài dài. Cha m
nh n đ cho con cái ăn. Đ a l n nh n đ cho đ a nh ăn. M i m t tu i đ u, tôi m i đ c c p
sách đ n tr ng. M i ngày h c m t bu i, ngh m t bu i, ch đ c ch m t th t th ng. Có tu n
l không đi h c tr n. Tôi đang nh ng i m trách nhi m quán xuy n gia đình, chăm sóc đàn
em thay cha m b n ch i bên ngoài. Th nh tho ng r nh r i tôi l n x ra ngoài làm m n đ
ph giúp thêm mi ng ăn trong gia đình cùng cha m tôi. Công vi c gì v a s c là tôi làm, không
t nan. Nh c lúa. C t rau đ i ru ng n c. Chăm sóc heo gà. Hái t, hái cà t i các r y
n ng. Đi gánh n c thuê cho bà con hàng xóm.

Tu i m i m i hai, m i ba tôi đã b ng i l n mạnh tâm d d c ng hi p nhi u l n đ n r c
ng i đ h cho tôi g o, ngô khoai, th c ph m mang v gia đình. Qua nhi u l n nh th , trong
ng i ê m, đau đ n tôi lo s mình mang thai, quy t đ nh ch a không dám tái đi n, th mà c
b lòi cu n. Tôi c đ u cha m m i chuy n, s òn roi. Cu c s ng va ch m v i đ i quá s m đã
cho tôi m t nh n n i ch u đ ng và l n h n lên.

M t i c ó h c ch ú t í t, ch vi t d ì nh ìn và làm đ c b n phép t ính r ành r . M c d u lam l ũ lao đ ã ng s m n ng chi u m a, m c ũ ng còn nét m n m n c a ng i ãn bà đ àng tu i h i xu ân. Nh ó, m xin đ c m t chân k to án th kho t i m t công ty xây đ ã ng trong Huy n. Đ c công vi c làm trong mát, nh nh àng th th , đ ã ng l ng khiêm t n, m m i ngày tr òng n òn n à ra, c ã nh à m ng cho m t i b t v t v c c nh c t m thân.

Đ i u đ àng nói và th t kh tâm th i gian sau ó, m t i đ ã đ i l i thân m t v i ông tr ng phòng v t li u c a công ty. Hai ng i đ àng có s quan h mà ng i ngoài nh ìn vào không m y t t đ p. Ông ta là ng i gi àu có, l i có ch ú t th l c trong c quan nh à n c. Ông y th ng xuyên cho m t i nhi u ti n và quà cáp. Th nh tho ng ông y và m t i có nh ng chuy n đ i công tác chung v t nh hay Saigon, đ i khi kéo dài c tu n l , có lúc đ n n a tháng.

T i, lúc này c ũ ng đ ã m i l m, m i sáu tu i đ u, có ch ú t hi u bi t kh òn ngoan và nh n đ nh ph i trái. T i cho vi c m quan h v i ng i ãn ông kia là sai trái, b t chính không nh ng v i cha t i mà còn v i ãn con đ i. T i có suy nghĩ ông y đ ã chi m đ c m t i trong vòng tay ông ta, và cha t i đ àng m t ng i v thân yêu c a mình. Cha t i nào hay bi t gì chuy n y và c ng r ng m t i vì công tác nh à n c ph i xa nh à, cho là chuy n h p tình h p lý, ch ng có gì ph i b n tâm.

Su t ngày ông qu n qu t làm ki m ti n nu ôi v con, t i khuya v m t, ăn xong ba h t là ng ã l ãn ra ng nh ch t đ sáng th c d y s m ti p t c tr n áo c m. Khi có đ i u gì l n c n gi a cha m , m t i gi i thích tr ôi ch y, nên ông không có gì th c m c. Đ i v i t i, nh ìn ãn em kh ã đ i, và th ng xót cha nên t i đ ã n y sinh nh ng b t bình v i m . Đ i l n t i đ ã nói th ng v i m là th à chúng con h úp cháo, ăn khoai c mà s ng đ ã không nh ìn th y m đ àng đ i l i quan h b t chính v i ng i ta. M t i h ùng h quát tháo m nh à :

- M nu ôi con l n, đ con d y đ i m đ y h ? M có làm nh th c ũ ng vì gia đ ình mình nghèo kh ói rách con bi t ch ? M c u v t gia đ ình, ch ng có gì là x u. A ! thì ra m vi n đ n s nghèo ói trong gia đ ình đ đ c làm đ i u ó, đ em đ ng ti n b n v nu ôi con nu ôi ch ng.

T i tuy t đ i không ch p nh n lý do ó c a bà. Nên gi a hai m con đ àng có s c ãng th ng t ng ngày trong gia đ ình. Th i gian sau t i r t bu n và u t c nh ìn th y cha t i ngày xanh xao g y m. Có l ông lao đ ã ng n ng nh c b ki t s c và trong lòng th m đ àu kh đ i u gì ó không nói ra đ c. T i ch t v n m nhi u v n đ và đ ngh m t i xin thôi vi c, ã nh à coi sóc gia đ ình con cái.

Tôi tìm vi c làm ph giúp gia đình thay cho m . Ch ch nh v y, bà không nói không r ng đánh tôi m t tr n suýt ch t và h t m qu n áo rách c a tôi ném ra đ ng. M tôi g m lên đe tôi : - Mày cút kh i nhà, n u b c vào tao gi t mày ngay. Tám chín đ a con, có m t m t cũng không sao. Nhà nghèo mày bi t ch . Tao không làm nh v y m y năm nay c nhà đói r c x ng mày không bi t à ? Tôi nghĩ đã đ n lúc tôi nên r i kh i nhà đ m tôi ph i tr l i gia đình mà lo con cái, đ ba tôi có l i đ c ng i v toàn v n và cũng đ cái h nh phúc bèo b t kia c a bà có c ch m d t. N u ph i l y ch ng, sinh con, tôi h y gi lòng, ch th l ng r i cũng m nào con n y cũng ch a bi t ch ng. Nghĩ đ c nh th , nh ng b n thân tôi cũng đã nhem nhu c v t nh do nh ng ng i l n b t nhân t o nên. L n l i tìm đ n x khác th t xa đ xoa đ u b t m c c m v y h m, tôi nh nh đ u nhà ng i d ng.

Ch ng bao lâu tôi có ch ng và sinh hai đ a con. V ch ng không c i h i, g p nhau là xáp vào s ng v i nhau, ch mong có ch n ng t a bên nhau và cũng vì đ i con gái c a tôi cũng ch ng còn t t lành gì cho l m đ mà l a ch n. Nghèo cũng v n là nghèo, nghèo tr nghèo tr c. Nghèo có cần, có g c r , có truy n th ng. Nghe nhà n c hô hào m xóa đói gi m nghèo, nh ng ch ng th y m c xì gì, h nói láo đ đ c nói láo, nói đ có chuy n nói, g t dân, m dân. S ng trong cái xã h i đ o điên hôm nay, con ng i tr nên điên đ o, c m nh đ c y u thua, ng i bóc l t ng i không khoan nh ng, không bác ái nhân h u. M c đ u đã th ng nh t đ t n c t lâu, ng i dân v n nghèo đói, b nh t t, l c h u.

Ch ng làm v làm qu n qu t, tháo m hôi sôi n c m t không nuôi n i b n mi ng ăn ngày hai b a, nói chi đ n t m áo manh qu n cho lành l n. Ng m nghĩ r i l i th ng cha, th ng m cũng đã trong hoàn c nh ch ng khác gì v ch ng tôi. Làm thì ch làm thuê làm m n ngày có ngày không làm sao c t đ u lên n i, ai cũng nh ai. Th t là tr n ai. Đ i s ng ai ai cũng th , đói nhi u h n đ c no. V ch ng bàn nhau tính t i tính lui tìm ph ng k . Cu i cùng ch còn cách xin đ ăng ký đi lao đ ng n c ngoài do nhà n c đang hô hào, ch tr ng m i may ra c u v n tình th . Đi Đài loan là ch c ăn nh t. M i ng i dân đang đ xô ào t v h ng đó. Phong trào đi lao đ ng n c ngoài r m r t Nam ra B c.

Nghĩ đ c r i l i lo ti n. Ti n đóng cho nhà n c. Ph i đóng m t kho n ti n l n cho nhà n c đ th chân. Thêm nh ng kho n ti n linh tinh khác mà h tùy ti n qui đ nh. Ti n đút lót h i l qua nhi u c a i quan quy n. Ti n q y ti n ma đ c đ ng. Còn kho n ti n l n n p cho công ty đ ch v lo h s , đ u hành, tìm vi c, phân ph i t trong n c ra n c ngoài. Đ ng ti n đi tr c m i chuy n là th .

Ng t ng , ng p th , quay mòng mòng ng i dân đen. Đã nghèo, thi u c m thi u áo, ch y đầu ra. V ch ng h c t c ch y vay m n v i m t đ ng v n ba đ ng l i. Nh ng nhà giàu có th l c đ ti n ra cho vay ng i mát ăn bát vàng. Làm gi y cam k t qua đó g i v tr . Đi ch ng vài năm

theo h p đ ng, r i v . N u thu n bu m xu ôi gi ó t t l ành m i đ àng thì may ra có c a ă n c a đ gi m b t cái nghèo.

Đ n vi c ai đi ai . M t ng i đi, m t ng i ph i nhà lo cho con. Nh ng qua, nh ng l i không ai mu n đi. Đ n co c tu n l , cu i cùng tôi ph i đi. Ông ch ng gà m khù kh nhút nhát quá ch ng đ c tích s gì. Tôi lo "s m nh" đ i đ i sau khi h c ti ng Đ ài m t th áng đ bi t vài câu thông th ng.

M i vi c ti n hành cho chuy n đi s p k t qu tôi l i có thai đ a con th ba. Th t là r i ro cho tôi. Cái thai ch a đ c hai tháng tôi đ ành ph i đi n o. Ph i n o, ph i hút, không th ch n ch m t giây nào đ c. Ti n vay n c a ng i ta, tôi đã đ em n p h t các n i. Gi y t , và c h i đ i đ àng g n k . Các ch n đ àng nhìn vào mình đ ch tr n . Đi vì đ àng c n chén c m manh áo c a b n m ng ng i. Vì cái nghèo truy n ki p đã ă n sâu t n g c r , tôi đ ành cam tâm h y đi t bào thai máu me ru t th t c a tôi. Tôi mang ác c m t i l i kh ng khi p, b i l ng tâm đ n v t su t th i gian dài sau đó.

Tôi ch vì ti n, vì nghèo đói th ng tr c, không vì danh l i phú quý đ h ng th . Tôi đâu mu n làm giàu. Sau khi n o thai, tôi m t s c ph i xin nán l i hai tu n l đ h i s c. Ngày r i kh i n c lòng tôi qu n th t nhìn hai đ a con và ông ch ng khù kh b v nh nhoi trong cu c s ng b n cùng tr c m t. Tôi nén lòng và gi v ng tinh th n đ đ i m t nh ng khó khăn xa l phía tr c. B c xu ng phi tr ng xa l nào đó Đ ài Loan tôi ch i v i m t đà nh đ àng l c trong r ng sâu và choáng ng p tr c c nh ph n hoa x ng i. N u không có s ng i h ng đ n cùng s ch em đ ng c nh ng đi chung, có l tôi b cu c.

H ch chúng tôi đ n m t dãy nhà có r t nhi u phòng riêng bi t. M i ng i đ c riêng m t phòng. Phòng r t h p v a kê đ chi c gi ng m t ng i n m v i m t bàn nh . Tôi có b ng m ng và nghĩ r ng có th tôi đ c t m trú trong căn phòng nh này đ sau đó s đ c phân ph i đi lao đ ng theo l i h a h n r t xôm t , h p đ n c a nhà n c xã h i ch nghĩa Vi t Nam và c a công ty đ ch v t i quê nhà.

Nh ng nh ng suy nghĩ t t đã b t ng m ngay trong đ em đ u tiên m i đ n. Tôi và s ch em cùng đi chung chuy n đã b c ng b c h m hi p t i b i t ng gi su t đ em b i nh ng tên đ àn ông mà chính h đã đ a đón chúng tôi lúc chi u t i phi tr ng v i m t s đ àn ông xa l nào khác. T ng tên luân phiên h m hi p tôi liên t c không ng ng. Vi t có, Tàu có, già tr đ u có. Ch ng c là ă n đ òn nh t .

Vũng Lạ y

Tác Giả: Nguy&n Th& Hoàng
Thứ Năm, 01 Tháng 10 Năm 2009 20:59

T& c& vô thân, không hi& u lu& t pháp, không bi& t đ& ng xá, không bi& t n& i đâu là n& i đâu, không bi& t kêu c& u vào ai. Tôi đành ch& p nh& n buồn xuôi n& m đó đ& chúng dày xéo th& xác tôi t& i b& i không th& ng ti& c, và tôi nghĩ r& ng tôi không còn gì n& a c& a giá tr& làm ng& i trong cu& c s& ng.

Ban ngày chúng cho ăn u& ng, t& m r& a, làm v& sinh cá nhân. T& t c& chúng tôi đ& c chúng canh gi&, không đ& c ti& p xúc. Ban đêm n& m trong phòng ch& u đ& ng t& ng tên ti& p t& c h& m hi& p r& i đi. Có nh& ng tên đàn ông đ& n m& t l& n r& i không th& y đ& n n& a. Có nhi& u tên l& m& t. Đ& ng nh& chúng r& rê thêm b& n bè, ng& i quen đ& n đ& h& ng th& trên th& xác r& r& i c& a tôi và s& ch& em cùng đi chung chuy& n. Có tên sau khi c& ng hi& p tôi, t& lòng nhân đ& o cho tôi ti& n. L& n đ& u tiên, c& m n& m đ& ng ti& n nh& b& n trong tay trên x& Đài, tôi l& i nghĩ v& m& tôi. Tôi u& t ngh& n kêu to, có đúng là m& nào con n& y, m& sao con v& y !

Tôi c& m th& y th& ng m& vô cùng. T& i cho m& . T& i cho b& n thân tôi. T& t c& chúng tôi và còn r& t nhi& u ng& i đàn bà Vi& t Nam khác đang ch& u nh& ng th& m c& nh đau xót đó. Chúng bu& c chúng tôi ph& i ch& p nh& n nh& th& g& i là th& t& c ban đ& u đ& ch& đ& i m& t công vi& c làm & n đ& nh. Qui lu& t là bi& t v& y. Mu& n s& ng ph& i ph& c từng. Mu& n có vi& c làm ph& i v& ng l& i tri& t đ& . Ai ai cũng đ& u nh& th& , nh& ng nào có ai dám hé môi k& l& i cho ng& i khác nghe khi tr& n đ& c v& n& c. Th& m th& ng l& m ! Nh& c nh& l& m ! Đâu dám nói ra. L& y Tr& i Đ& t, m& i ph& ng tám h& ng linh thiêng, xin dành cho con m& t ph& ng đ& con còn v& v& i ch& ng con đang đói nghèo & quê nhà..

Qua hai tu& n l& th& xác r& r& i, b& n chúng chuy& n t& t c& chúng tôi đ& n m& t đ& a đi& m khác r& t xa. Tôi nào có bi& t n& i nào là noi nào, và cũng ch& ng c& n bi& t đ& làm gì. Tôi đang b& h& m h& i trong tay c& a b& n gian manh t& Vi& t Nam và sang c& đây. Ng& i dân đang b& đ& i x& t& i t& , nh& ng nào th& y ai dòm ngó can thi& p. M& t ng& i đ& c đ& a ra n& c ngoài không còn tính vào dân s& hi& n h& u c& a qu& c gia.

Đ& n đ& a đi& m m& i, tôi ti& p t& c b& h& m hi& p v& i m& t l& đàn ông khác đ& t& n, hung h& ng h& n. C& th& tôi lúc này ê ch& nh& p nhúa nh& m& t kh& i bùn đen hôi h& m trong v& ng l& y n& c tù. L& ng& i th& a m& n thú tính th& p h& n ti& p t& c chuy& n tôi cùng s& ng& i n& a đ& n bán cho m& t nhà ch& a, ép tôi đi khách và chúng b& o r& ng đó là công vi& c làm & n đ& nh, ráng mà làm đ& ki& m ti& n.

Tôi l& i ph& i ch& u đ& ng cho b& n ma cô nhà ch& a h& m hi& p tôi thêm m& t l& n n& a mà chúng g& i là đ& n m& t và ra m& t chúng. Không còn gì, gi& c m& đã l& cu& c, tôi ch& p nh& n n& i nghi& t ngã đầu đ& n đ& b& c t& i, đ& đ& c s& ng còn có ngày g& p m& t ch& ng con. Bây gi& tôi không còn lo s& nh& ng đi& u b& t h& nh x& y ra. Tôi c& g& ng ch& u đ& ng và ph& n đấu đ& đ& t m& c đích đ& tính. Dù sao t& i nhà ch& a h& ng ngày cũng có đ& c ti& n cho dù ít & i.

Vũng Lũy

Tác Giả: Nguyán Thá Hoàng
Thứ Năm, 01 Tháng 10 Năm 2009 20:59

Cá gáng làm bát cá viác gì đá có tián rái trán thoát, tìm đáng vá xá. Đem cái "ngàn vàng" đá cáu máng sáng mình và gia đánh thát là khán nán cho thân tôi ! Mát lán náa tôi lái có thai trong bao nhiêu lán bá cáng hiáp. Báng mái cách tôi phái trác cái thai quái ác đá.

Mát phán máu thát cáa tôi lái sáp bá háy diát. Tôi cháp nhán tái lái. Lán phá thai này tôi ngá bánh náng và nhá mát ngáng i bán đáng cánh ngá tháng xót đáa tôi vá nhà riêng chăm sóc. Ba tháng sau tôi mái hái phác sác khoá. Tián bác dành đám đác đã hát sách.

Bán gian manh vô lái đã bá rái tôi trên xángái khi thân tàn ma đái. Tôi bá vá giáa dòng đái nghiát ngã, tá cá vô thân. Tôi đang sáng bát háp pháp trên đát Đái Loan xa xôi mù mát. Tôi tìm mái cách làm kiám tián không tán nan mát điáu gì. Đá điá m. Cá bác. Háu bàn. Chuát ráu. Kháa thân trán đián trong các quán ráu. Ráa chén. Giát quán áo...đá kiám tián. Tôi đã sành các loái ráu, bia. Tôi biát hút điáu thuác này đán điáu khác cho váa lòng khách. Tôi đang nghĩ cán phái làm nháng điáu bát háp pháp, càng vi phám luát càng đá bát, bá tù và đác trác xuát vá náóc.

Có nháng lúc tôi lái cám tháy nhá cánh bá áp bác cáng hiáp, lái còn thêm khát đác tái đián. Tôi nghĩ đá là quá báo đá có đác cá háu quá khán nán y. Nhiáu lúc nghĩ tháy tháng hái cho chính há và chính bán thân mình. Tôi không ân hán viác làm cáa tôi.

Tôi không thù ghét nháng ká đã hám hiáp, đánh đáp tôi. Nhà nghèo, nháng bào thai vô tái đã bá háy diát oan nghiát cho tôi háu quá, tôi cháp nhán mà không oán trách. Tôi nghĩ đán cháng con, có nháng lúc thát gán trong tình yêu tháng đá tôi ôm áp, có lúc thát xa ngoài tám tay.

Tôi trá vá náóc sau ba năm sáng đáa đáy tái Đái Loan. Tôi bá bát trong cuác bá ráp sáng bác lán. Há giam giá và trác xuát tôi vì nháng thành tích bát háo. Chính đá là cá may tôi đang trông đái. Mát lán trát tay, tôi cám tháy run sá ká hoách xuát kháu lao đáng ra náóc ngoái. Không đác gì, còn mát tráng và nhác nhá đái vái ngáng i dân nghèo nhá tôi. Vá đán quá nhà, tôi trán lánh mái ngáng i ká cá cha má các em, dòng há. Tôi mang mác cám tái lái xáu há và nhác nhá. Tôi tìm cách liên lác cháng con đáa nhau đán mát nái khác thát xa láp nghiáp.

Tián bác kiám đác tôi phái trá đát ná vay lúc ra đi. Tay tráng hoàn tay tráng. Nháng năm sau vì buán phián nhiáu cho chuyán đi lao đáng náóc ngoái cáa tôi, cháng tôi qua đái sau cán báo bánh không tián cháy thuác. Tháng con trai lán bá nhà náóc bát đi nghĩa vá quân sá rái mát xác

▢ biên giới.

Tôi lị ti p t c s ng góa b a v i đ a con gái côi cút trong nghèo đói không còn c may chuy n đ i. L m lúc t i thân và bu n, nh gia đình, tôi l i c g ng liên l c v i cha m , các em, nh ng ch ng ai h n gì mình trong xã h i đ y b t công, nghèo đói và đ o diên này.

H ng ngày trên chi c xe đ p đi rong kh p n o đ đ ng tôi bán thu c lá l và vé s đ m u sinh. Tôi g ng nuôi và chă gi con Lài đ nó không ph i nh tôi. Nh ng không tránh kh i con tôi đang bu c vào con đ đ ng mà tôi đã tr i qua. Nhìn con, lòng tôi se th t. Nó còn quá tr và kh đ i.

Ngày tr c đ a tu i nó tôi đã có nh ng suy nghĩ và nh n xét đúng sai nên đã b t bình v i m trong cu c s ng tình c m không đ ng đ n c a m đ cho tình m con phân ly. Bây gi đ n l t con gái c a tôi m i m i sáu tu i đ u đã kh i s sa chân vào vũng l y.

Tôi ôm con vào lòng. C th nó nóng ran. Tôi s ph i lo thu c men cho nó theo s hi u bi t c a tôi đã tr i qua. Tôi vu t mái tóc con, âu y m h i :

- Sao con đ i m đi làm chuy n không t t. Con nói cho m bi t đ a nào đã ăn n m v i con.

Con Lài b t khóc :

- Con đã đ i m lâu r i. Chuy n th t con có quen v i m t ng òi đàn ông l n tu i. Ông y th y con thi u th n nên th đ ng cho con nhi u ti n và qu n áo. Còn cho con đ ng h đeo tay n a. Ông y đ con đ n nhà nhi u l n và hi p con đ n có thai. Con s khóc lóc, nên ng cho ti n h i thúc con đi phá cái thai đó.

Tôi s ng s t : - Tr i ! Con ham ti n đ ng i ta đ đ . Con nói cho m bi t ông y là ai, đ đầu ?

Vũng Lạ y

Tác Giả: Nguyễn Thị Hoàng
Thứ Năm, 01 Tháng 10 Năm 2009 20:59

Con Lại ngồ ng khóc, chồ m nồ c mồ t, trồ lồ i tồ nh bồ :

- Mồ cũng chồ ng cồ n biồ t ông ta đồ làm gì. Con cũng ghét ông ta lồ m rồ i. Ghét thì có ghét, nhồ ng con vồ n thích ông ta, vì ông ta có nhiồ u tiồ n mà mồ .

Tôi không ngồ con tôi lồ i trồ lồ i nhồ thồ , cũng chồ vì nghèo. Vì nghèo nên con tôi bồ ngồ i ta đồ đồ đồ hãm hiồ p. Vì nghèo đỏi tồ tồ i ngày xồ a, tôi cũng bồ ngồ i ta đồ đồ hãm hiồ p đồ có đồ c thồ c phồ m mang vồ nuôi gia đđnh, và mồ tôi cũng thồ . Đã biồ t nhồ thồ , muồ n tránh cũng không tránh khồ i. Trách ai bây giồ ? Nói gì vồ i con mình trong hoàn cồ nh hôm nay ? Nhồ ng tôi vồ n cồ khuyên con :

- Con nói thồ không đồ c. Bồ n thân con quan trồ ng hồ n, con biồ t chồ ! Con phồ i gđn giồ bồ n thân. Viồ c nhồ thồ con đđ đồ u mồ , không nói cho mồ biồ t đồ mồ giúp con.

Con Lại không chú ý lồ i tôi nói, lồ i bồ bồ trong suy nghĩ cồ a nó :

- Ông y thồ ng con lồ m mồ i, đồ tính đồ n con lên Saigon giúp con kiồ m chồ ng Đồ i hàn đồ mồ . Ông y bồ o lồ y chồ ng Đồ i hàn có nhiồ u tiồ n, sung sồ ng thích lồ m. Mai mồ t rồ i con sồ đem tiồ n vồ giúp gia đđnh mình không còn phồ i nghèo đỏi nhồ thồ này. Chồ ng Đồ i hàn giàu hồ n chồ ng Đồi loan mồ .

Nghe con Lại nói, tôi nhồ đđng bồ lên cồ n sồ t, nồ lồ nh và nhồ c nhồ i. Con gái tôi đđng bồ t đồ u rồ i vào vũng lồ y hôi hám, nhồ c nhồ mà tôi đđ gồ ng hồ t sồ c mình đồ chui ra.

Trong nồ i lo y, tôi lồ i hồ i đồ nó :

- Con thích lồ y chồ ng Đồ i hàn lồ m phồ i không ? Đồ ng mồ đđ u y. Mồ không chồ p nhồ n con lồ y chồ ng nồ c ngoài. Mình nghèo thì chồ u thôi, lồ y chồ ng xồ mình đồ mồ con mình gồ n bên nhau, mồ không mồ t con. Đồ n xồ ngồ i con sồ nhồ c nhồ gian khồ trăm bồ có thồ nguy hiồ m tính mồ ng mà trăm ngồ i trăm nói.

Vũng Lũy

Tác Giả: Nguyễn Thị Hoàng
Thứ Năm, 01 Tháng 10 Năm 2009 20:59

- Mẹ sợ lo cho con. Con đừng đi nghe lời thiên hạ. Con sợ bố hăm hiếp, rồi bố bán vào các đường mãi dâm, đi con sợ tàn tạ con !

Con Lại nhắc lại ý kiến của nó về a rồi :

- Ông ấy và bố n bè không nói như mẹ nói đâu. Mẹ thì họ nói để u họ p d n nghe mà ham. Nếu con làm con sợ không thốt v ng như mẹ nói. Chuyện có thai rồi phá thai là bình thường, đâu có gì mất mát. Mẹ n sao có tiền, tiền và tiền...nhà nghèo phải cần tiền... không còn cách nào khác. Mẹ cũng thôi, và người trẻ c đây cũng ch ng khác nào.

Tôi không nghe con Lại đang nói lên đúng ý nghĩ mà mẹ tôi đã nói ngày trước c. Mẹ nào con n y, bà nào cháu n y, đúng là mẹ t vòng l n qu n không th xóa đ c. Tôi l i h a v i con gái đ khuyên nó :

- Bằng mẹ cách mẹ sợ lo cho con. Đi u duy nhất mẹ khuyên con nên nghe lời mẹ. Nghe đi u con đã nghe không có gì t t lành như con đã nghe và suy nghĩ.

Con Lại nhìn tôi mồm mĩm c c i có ý như không tin t ng n i vào đi u h a h n c a tôi. Tôi thông cảm và bao dung vì c con gái tôi đã làm như tôi đã tha th vì c làm c a tôi, lòng thì c lo lo.

Bằng đi mẹ t th i gian ng n tôi luôn theo sát vì c đi đ ng và sinh ho t c a con tôi. Thấy ch a có đi u gì khác th ng, tôi có ph n an tâm. Đ t nhiên, hai ngày nay con Lại v ng mẹ t. Tôi b n lên đi tìm kiếm h i hạn nhi u n i. Tôi l c l o trong qu n áo, v t đ ng c a con và đã b t g p lá th c a con tôi đ l i.

"Th a mẹ, "Con xin l i mẹ. Mẹ tha th cho con. Con xin t m bi t mẹ đ con đi l y ch ng Đ i hàn như con đã quy t đ nh. Con h n m năm sau con sẽ v và mang tiền v cho mẹ đ gia đình mình không còn nghèo kh . Vì gia đình mình nghèo, con đành phải làm, ch con đâu có mu n. Mẹ đừng la r y con. Con th ng mẹ. Lại.

Vũng Lũy

Tác Giả: Nguyễn Thị Hoàng

Thứ Năm, 01 Tháng 10 Năm 2009 20:59

Tôi không hốt hoảng khi được hốt hoảng dòng chảy con tôi viết để tôi. Tôi biết vì nó đã sẵn phải xảy ra không sớm thì muộn dù tôi luôn quan tâm. Cái nghèo là một vấn đề ám ảnh bao gia đình giàu có một đất nước nghèo đói tất cả họ không còn cách nào để xoay chuyển. Đói đói điên đã nhồi nhện nên chính bệnh tật làm tan nát và hoen ố người người phải. Việt Nam đã có nhiều hình thức bệnh tật nhưng một tật hốt hoảng hợp đũa. Tôi đành bắt đầu và chờ đợi xin trên ban cho con gái tôi sự bình an, để một ngày nào đó tôi còn được gặp lại con tôi.